

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в публично заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Никола Чомпалов

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело № 20211100901024 по описа за 2021 година

СГС е сезиран с искова молба „В.“ ЕАД, с която е предявен срещу „А.Т.Л.“ ЕООД иск с правно основание чл.327 ТЗ. Твърди се от ищеца, че между него и ответника съществуват трайни търговски отношения, по които е доставял фуражи и биоконцентрати за храна на животни. Поддържа се от ищеца, че през периода 02.01.2021 г. – 25.02.2021 г. е доставил стоки, за които ответникът дължи цена в размер на 33 119,52 лв. по три фактури. Иск се от ищеца ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 33 119,52 лв. – цена на продадените стоки.

Ответникът е подал писмен отговор, с който оспорва предявения иск с възражението, че доставените от ищеца стоки са бил предмет на изпитване, при които е установено разминаване между показателите в декларациите на ищеца. Освен това на 25.02.2021 г. с камион N CC 7412 АН е доставена стока без декларация за съответствие. Оспорва се от ответника стоките по фактурите да отговарят на качеството и показателите, декларирани от производителя, поради което е налице пълно неизпълнение, което е основание да откаже плащане, респ. за отбив от цената. За стоките по фактура от 25.02.2021 г. не се дължи цена, защото не е представена декларация за съответствие, а при пробата не е отбелязана годината на производство. Сочи се от ответника, че за установените недостатъци е уведомил ищеца на 19.03.2021 г. и на 29.04.2021 г. Освен това и тази стока не отговаря на необходимото качество.

Ищецът е подал допълнителна искова молба, с която поддържа предявения иск с довода, че доставените на ответника стоки са преминали през задължителен контрол и не са установени несъответствия. Оспорва се достоверността на пробите, защото не са взети с участие на представител на ищеца, поради което твърди, че не са били изследвани фуражи, доставени от него. По отношение на доставката на 25.02.2021 г. се сочи, че стоките са били

получени без възражения относно окомплектоването им с документи.

Ответникът е подал допълнителен писмен отговор, с който поддържа оспорванията на иска с довода, че пробите, извършени от „А.Т.Л.“ ООД са съобразно правилата.

Представена е фактура N 7500011655/ 22.02.2021 г., в която се сочи, че ищецът е продал на ответника стоки /фураж/ при цена от 522,72 лв.

Представени са експедиционна бележка № SS040944 от 22.02.2021г., в която се сочи, че стоките по фактурата са получени от ответника.

Представена е фактура N 2920024300/23.02.2021 г., в която се сочи, че ищецът е продал на ответника стоки /фураж/ при цена от 16 048, 92 лв.

Представени са експедиционна бележка № SS049102 от 23.02.2021г. и кантарни бележки № WT/0000028178 и № WT/***** от 23.02.2021г., в които се сочи, че стоките по фактурата са получени от ответника.

Представена е фактура N 2920024327/25.02.2021 г., в която се сочи, че ищецът е продал на ответника стоки при цена от 17 070,60 лв.

Представени са експедиционна бележка № SS049211 от 25.02.2021г. и кантарна бележка № WT/0000028199 от 25.02.2021г., в които се сочи, че стоките по фактурата са получени от ответника.

Представени са Протокол от изпитване № 5641/29.01.2021 г., изготвен от лаборатория „А.-О.“.

Представена е декларация за съответствие № 0141/21.01.2021 г., издадена от ищеца.

Представен е протокол от изпитване № 5640/29.01.2021 г., изготвен от лаборатория „А.-О.“.

Представена е декларация за съответствие № 0140/21.01.2021 г., издадена от ищеца.

Представен е протокол от изпитване № 13095/02.03.2021 г., изготвен от лаборатория „А.-О.“.

Представена е декларация за съответствие № 0282/04.02.2021 г., издадена от ищеца.

Представен е протокол от изпитване № 13096/02.03.2021 г., изготвен от лаборатория „А.-О.“.

Представени са декларация за съответствие № 0281/04.02.2021 г., декларация за съответствие № 0490/23.02.2021 г. и декларация за съответствие № 0489/23.02.2021 г., изготвени от ищеца.

Представен е Протокол от изпитване № 22603/05.04.2021 г. и Протокол от изпитване № 23217/08.04.2021 г., изготвени от лаборатория „А.-О.“.

Установява се от заключението на ССЕ, че за продажбите по процесните фактури са направени записвания в търговските книги на ответника, както и че по тях е ползван от ответника данъчен кредит.Към датата на проверката няма данни за извършено плащане по процесните фактури. Общият размер на вземането/задължението е 33 119, 52 лв.

Установява се от заключението на съдебно ветеринарно-хранителна експертиза, че са налице различия в стойностите, съдържащи се в процесните декларации за съответствие и Протоколи за изпитване, но различията са минимални и не влияят на здравословното състояние на животните. Различията на стойностите не водят до негодност на стоките, които могат да се ползват по предназначение. Тези различия не водят до създаване на риск за здравето на животните.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на спора пред първоинстанционния съд е иск с правно основание чл.327 ТЗ.

В подкрепа на повдигнатото с исковата молба фактическо твърдение, че ищецът има срещу ответника вземане за продажна цена, са представени фактура N 2920024300/23.02.2021 г. и фактура N 2920024327/25.02.2021 г., в които се сочи, че ищецът е продал на ответника стоки /фураж/ при цена в размер на общо 33 119,52 лв. Тези фактури не са подписани от ответника, поради което всяка една от тях в качеството на частен документ, ползващ се с доказателствената стойност по чл.180 ГПК, не може да служи за доказване на факта, че е сключен договор за продажба. Към фактурите обаче са съставени експедиционни бележки и кантарни бележки, в които се сочи, че описаните във фактурите стоки са доставени от ищеца и получени от ответника. Преценката в съвкупност на фактурите и съставените към тях експедиционни и кантарни бележки, носещи подписа на ответника, обуславят извода за сключен договор за търговска продажба, по който ищецът е доставил на ответника стоки при цена от общо 33 119, 52 лв.

Този доказателствен извод на съда се подкрепя от заключението на ССЕ, от което се установява, че за продажбите на стоки по процесните фактури са направени записвания в търговските книги на ответника, който е ползвал данъчен кредит. Записването на фактурите в търговските книги на ответника служи за доказване не само на договора за търговска продажба, но и на факта, че стоките са получени и съществува задължението за плащане на продажна цена /решение N 23/07.02.2011 г. по т.д.N 588/2010 г.на ВКС, II т. о. , решение N 96/26.11.2009 г. по т.д. N 380/2009 г. на ВКС, I т. о., решение N 42/19.04.2010 г. по т.д. N 593/2009 г. на ВКС, II т. о., решение № 166/26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009 г. на ВКС, II т. о. , решение № 30 от 08.04.2011 г. по т.д. № 416/2010 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, решение N 46/27.03.2009 г., по т.д.N 454/2008 г. на ВКС, II т.о./.

Нормата на чл.68 ал.1, т.1 ЗДДС предвижда, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Подаването от ответника на справка-декларация по ЗДДС и ползването от него на данъчен кредит не оставя място за друг доказателствен извод освен за този, че ответникът е получил фактурираните стоки / в

този смисъл решение № 211 от 30.01.2012 г. по т.д.№ 1120/2010 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, решение N 92/07.09.2011 г. по т.д. N 478/2010 г. на ВКС, II т. о., и решение N 109/07.09.2011 г. по т.д. N 465/2010 г. на ВКС, II Т. О./.

От страна на ответника своевременно е повдигнато с писмения отговор възражение за недостатъци на стоките – че не отговарят на качеството и показателите, декларирани от производителя, което е отклонение е толкова съществено, че прави стоките напълно негодни, т.е пълно неизпълнение. Доколкото се твърди, че недостатъците на стоките се изразяват в отклонение на стойностите на витамините и минералите на фуража, тези недостатъци следва да се квалифицират като „скрити“ по смисъла на чл.324 ТЗ. Това е така, защото процесните недостатъци е невъзможно да се установят при прегледа на стоката – „с просто око“, а по твърдения на ответника са установени след извършване на лабораторни изследвания. В този смисъл съдът приема, че фактическото приемане на стоките от ответника без възражения и записването на фактурите в търговските му книги не е основание за извод, че стоките са били одобрени.

Нормата на чл.324 ТЗ предвижда, че купувачът трябва да прегледа стоката и ако не отговаря на изискванията, да уведоми **незабавно** продавача, а ако купувачът не направи това, стоката се смята одобрена като съответстваща на изискванията, освен за скрити недостатъци. При наличие на скрити недостатъци възниква за купувача задължението незабавно след тяхното установяване да уведоми продавача. В този смисъл е и нормата на чл.194 ал.1, изр. 3-то ЗЗД.

С възражението за недостатъци, които правят стоката негодна за ползване по предназначение, ответникът по същество упражнява потестативното право по чл.195 ал.1 ЗЗД – да развали договора и да се освободи от задължението за плащане на продажна цена. Правото да се развали договора не е обусловено от връщането на негодната вещ, защото връщането представлява последица от развалянето на договорната връзка. Правото да се развали договора за продажба на стоки е обусловено на първо място от наличието на недостатъци, които съществено намаляват цената или годността за обикновеното или за предвиденото в договора употребление.

Според съда от събраните по делото доказателства не се установяват факти, които да сочат, че е налице толкова съществено отклонение в качеството на продадените от ищеца стоки, което води до пълната им негодност за ползване по предназначение. От основното заключение на съдебната ветеринарно-хранителната експертиза и от допълнителното заключение се установява, че са налице различия в стойностите на аминокиселините и минералите йод, калций, натрий, фосфор и витамин А, но стойностите отговарят на изискванията на Регламент 2015/05.05.2015 г. и не водят до риск за здравето на животните. В този смисъл са и обясненията на в.лице, дадени в съдебното заседание на 04.02.2022 г. и на 04.03.2022 г., в които се сочи, че различията в стойностите не засягат годността на фуража да се ползва по предназначение. Следва да се отбележи, че тези изводи и констатации на в.лице се потвърждават и при отчитане на пробите от лабораторията „А.-О.“,

която е направила изследвания по възложение на ответника /допълнителното заключение/.

При тези установени от основното и от допълнителното заключение на съдебната ветеринарно-хранителна експертиза факти съдът приема, че не са налице недостатъци, които да водят до пълната негодност на стоките да се ползват по предназначение – храна за животни, респ. не са налице недостатъци, които да намаляват съществено цената или качеството на стоките. Това означава, че в полза на ответника не е възникнало правото да развали договора за продажба на стоки, респ. не е възникнало правото да иска намаляване на цената – „отбив“. Само на това основание възражението за недостатъци следва да се приеме, че е неоснователно.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че от представените с писмения отговор протоколи за извършени изследвания от лабораторията „А.-О.“ не може да се установи, че изследваните проби са взети точно от доставените от ищеца стоки по процесните фактури. Пробите са били изпратени за изследване от ответника, но не може да се приеме за доказано, че това са проби от стоките, доставени от ищеца. В показанията на св.С. се сочи, че пробите са от стоките, доставени от ищеца, но съдът не кредитира тези показания за достоверни, доколкото от дадените от в.лице обяснения в съдебното заседание на 04.02.2022 г. се установява, че не са спазени нормативните изисквания при вземането на пробите.

На следващо място – както се спомена по-горе, купувачът е длъжен незабавно след установяване на недостатъците да уведоми продавача, защото в противен случай стоките се считат за одобрени. По делото е представено уведомление от 18.03.2021 г., с което ответникът се е позовал на направените от лабораторията „А.-О.“ изследвания. Уведомлението за недостатъци е изпратено по електронен път до ищеца на 19.03.2021 г. и не е необходимо да съдържа протоколите на лабораторията „А.-О.“, но видно е от протоколите на тази лаборатория, че резултатите от пробите са били готови на **29.01.2021 г.** и на **02.03.2021 г.** В този случай съдът приема, че уведомяването от 19.03.2021 г. за твърдяните недостатъци не е направено незабавно след тяхното откриване – чл.324 ТЗ, вр. с чл.194 ал.1, изр.3-то ЗЗД. По отношение на различията в стойностите по протоколи на лабораторията „А.-О.“ от 05.04.2021 г. и от 08.04.2021 г., които са изготвени след изпратеното на 19.03.2021 г. по електронен път уведомление, няма никакви данни да е налице уведомяване на продавача, защото не е представено уведомление от 29.04.2021 г., на което се позовава в писмения отговор ответникът. Дори и да се приеме, че на 29.04.2021 г. ответникът е уведомил ищеца за констатираните недостатъци по протоколи за изследване от 05.04.2021 г. и от 08.04.2021 г., то това уведомяване не е своевременно.

При тези факти съдът намира, че възражението за недостатъци не само е недоказано, защото не се установи наличието на съществени недостатъци, но и е несвоевременно направено, поради което следва да се приеме, че стоката е била одобрена.

Възражението на ответника, че доставеният фураж на 25.02.2021г. не е бил съпроводен от декларация за съответствие, както и че на предоставената проба с партиден № 32128 не е

била отбелязана дата на производство, е неоснователно. Експедиционните бележки и кантарните бележки, които удостоверяват факта на получаване на стоките, са подписани без никакви възражения и доколкото няма данни при предаването на стоките да са направени никакви искания от страна на ответника, съдът приема, че изискването на чл.321 ТЗ не е нарушено. Следва да се спомене, че от основното и от допълнителното заключение на съдебната ветеринарно-хранителна експертиза се установи фактът, че стоките отговарят на необходимото качество, поради което непредставянето на каквито и да е било документи към стоката не може да е основание за освобождаване на ответника от задължението да плати цена.

Искът по чл.327 ТЗ е доказан по основание и размер, поради което следва да бъде уважен. Възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение е неоснователно, защото делото не е с ниска фактическа и правна сложност.

С оглед на изложеното съдът намира, че предявеният иск следва да се уважи.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.Т.Л.“ ЕООД, ЕИК *****, гр. София, ул. „*****“ да заплати на „В.“ ЕАД, ЕИК *****, гр. София, бул. *****, на основание чл.327 ТЗ сумата от 33 119,52 лв. - цена на стоки по фактура N 2920024300/23.02.2021 г. и фактура N 2920024327/25.02.2021 г., ведно със законната лихва за забава от 09.06.2021 г. до окончателното плащане, както и съдебни разноси от 6 525,69 лв.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Софийски градски съд: _____